

ærede Medlem fra Ringkøbing i det Af-snit af hans Tale, hvor han berørte saadanne Spørgsmaal, som han mente, man egentlig ikke skulde tale om. Naa, dette skulde vel nærmest føre til, saaledes som ogsaa det ærede Medlem, der var Ordfører for de Radikale (Slengerik), sagde, at man overhovedet ikke skulde nævne det. Jeg kan heller ikke komme ind derpaa. Jeg kan kun sige, at hvad man der er inde paa, er det rene Fantasteri, ja endogsaa farlige Betragtninger, Betragtninger, der ikke burde føres frem i den danske Rigsdag, og som ikke burde lægges til Grund, naar vi her overvejer denne Sag. Det er tværtimod rigtigt at gaa ud fra den simple Kendsgerning, at amerikansk Jord gaar ikke fra en europæisk Magt over til en anden, den gaar kun over til Amerika. Derfor tror jeg, at Fremtidfantasier om, hvad Øerne kan komme til at betyde for Danmark, ogsaa ved Krigens Slutning, er det bedst at lade ganske ude af Betragtning.

Naar der denne Gang fra Amerikas Side ønskedes Forhandling om Øernes Afstaaelse, saa er det, som det ogsaa er antydnet af den sidste ærede Taler (Foss), naturligt at antage, at Aarsagerne dertil var af politisk, delvis militærpolitisk, Art. Og kan man undre sig derover? Kan man undre sig over, at Amerika under de nuværende Forhold havde Grund til at søge enhver Sikring, enhver Styrkelse, som det kunde faa i de Farvande, Talen her er om, og hvor i alt Fald een af de krigsførende Magter er repræsenteret? Jeg maa mene, at dette kan forstaas og kan forstaas alene ud fra Verdenskrigen, denne Verdenskrig, som har medført en almindelig Opløsning og ikke mindst et Sammenbrud i saadanne folkeretlige Regler, som smaa Stater plejer at klynge sig til. Derfor saa de Forenede Stater ikke med samme Blik paa disse Forhold som tidligere. De saa ikke paa dem med det rolige Blik, hvormed man ser paa saadanne Spørgsmaal under rolige Tilstande. Og heller ikke vi kunde se paa disse Spørgsmaal med samme Ro. Jeg kan ikke anføre de udvekslede Depecher, som jo for Resten de ærede Medlemmer af dette Ting kender, for saa vidt de var til Stede ved det fortrolige Møde forleden. Men det forekommer mig, at den, der har hørt disse Meningsstilkendegivelser og Meningsudvekslinger mellem de to Regeringer, maa være tilstrækkeligt oplyst om, hvorledes Sagen i Virkeligheden forelaa. Jeg kan kun sige,

at man jo kunde tænke sig, at der, saaledes som Verdenskrigen udviklede sig, var en Mulighed for Inddragning af de Forenede Stater i Krigen. At denne Mulighed kunde foreligge for Staterne i 1915, synes ikke saa underligt, naar man nu ser historisk paa Forholdene og ved, hvorledes de i Foraaret udviklede sig mellem de forenede Fristater og et europæisk Land. Det var ikke saa underligt, at man kunde tænke sig dette, og derfor fik Ønsket om Forhandling, da det blev fremsat for os, et saa tyngende, ja, efter Regeringens Mening et saa skæbnesvangert Præg overfor Danmark. De Billeder, der øjensynligt var til Stede for Staternes Regering, fik en Refleksbevægelse i de Billeder, som oprullede sig for den danske Regering, saaledes at man ikke kunde andet end lade Tanken beskæftige sig med de Forhold, der kunde komme og under de nuværende Tilstande ikke saa særdeles vanskeligt kunde komme. Lad mig nævne en Mulighed. Det er en fuldkommen Hypotese, jeg her opstiller, men i denne Sag er vi, der tilhører Regeringen, noget vanskeligt stillede, idet man fra anden Side kan benægte Grunde af politisk Art, som vi anfører, medens det er os umuligt, i alt Fald for Offentligheden, at anføre tilstrækkelige Argumenter for de Hensyn, som vi tager. Det er en nem Rolle, Modstanderne har, thi de kan sige: Der foreligger intet, medens vi er stillede saaledes, at hvis der forelaa noget, kunde vi ikke sige det. Det forekommer mig, at det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) vel kunde tage dette i Betragtning. Og det forekommer mig ogsaa, at det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds (Foss) uden Fare for sit Parti kunde tage dette i Betragtning. Jeg siger altsaa, at vi under visse Forhold kunde tænke os det som en Hypotese, at de Forenede Fristater fandt det fornødent at besætte de dansk vestindiske Øer. Hvorledes mener man egentlig, at Stillingen da vilde blive for Danmark under den nuværende Verdenskrig? Hvorledes mener man egentlig, at den danske Regering og det danske Folk skulde stille sig overfor dette? Skulde man mene, at det var en Krigsaarsag mellem Danmark og de Forenede Stater? Mener man, at vi kunde føre en saadan Krig? Eller mener man, at vi under Verdenskrigen, hvis noget saadant af en eller anden Grund skete, da kunde appellere til Stormagterne i Europa, som er i Krig med hinanden? Det forekommer mig dog, at man uden at anspænde sin Fantasi alt